

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.158/2023/8/II.

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

cím4

Az alperesek: Alperes1 I. r. alperes

Cím1.

és

Alperes2

Cím1.

Az alperesek képviselője: Kun és Varga Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Kun Olivér ügyvéd

cím7

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 32.P.20.216/2023/12.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperesek 13., felperes 14.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a II.r. alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 85.725,- (nyolcvanötezer-hétszázhuszonöt) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes és a II.r. alperes megfizetni az állam javára fejenként 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az államnak járó eljárási és fellebbezési illetéket az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 illetékbevételi számlájára kell megfizetni. A fellebbezési illeték megfizetése során jelen bíróság megnevezését, bírósági ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] 2023. augusztus 9-én az I. r. alperes honlapján „személy1 3 millió forintos fizetése miatt háborognak a Felperes1 dolgozói” címmel jelent meg cikk. Annak bevezetője szerint „a "A" televízió műsor1 és az "B"televízió egykori hírolvasójának, majd később a párt1 országgyűlési politikusának sztárgázsiját az alacsony nézettségű Felperes1-nél nem mindenki tartja elfogadhatónak”. A cikk szerint személy1 2023. augusztus 21-étől vezeti majd a csatorna műsor2 műsorát. Ezt követően az írás a folyóirat1 értesülését közölte, hogy „ezt a Felperes1-nél házon belül nem mindenki fogadta kitörő örömmel, miután kitudódott, hogy mennyit fog keresni személy1. A Felperes1-nél ugyanis az elmúlt időszakban a megmaradt munkatársak egyre több feladatot kapnak, miközben a remélt bérfejlesztésre nemigen jutott pénz. Mióta megszűnt a "A"rádió, a helyébe lépett "B"rádió műsorának jelentős részét is a tévé dolgozói állítják elő, ami nem javítja a közhangulatot a médiavállalatnál.” Ezután a tudósítás egy, a lapnak név nélkül nyilatkozó Felperes1-st idézett, akként, hogy „az utóbbi időben többen is felmondtak, műsorok szűntek meg, egyre nehezebb körülmények között dolgozunk, miközben a remélt béremelések elmaradtak. Nem csoda, hogy nagyot néztünk, amikor megtudtuk, hogy személy1 havonta hárommillió forintot kap a munkájáért.” A későbbiekben az írás azt a közlést tette, miszerint „személy1 csúcsgázsiját sokan azért is fogadták megütközéssel a Felperes1-nél, mert a nagy kereskedelmi csatornáknál megszokott összeget nehéz indokolni a jelenlegi nézettségükkel”.

[2] A felperes az I. r. alperestől azzal a tartalommal kérte helyreigazító közlemény közzétételét, hogy az I. r. alperes 2023. augusztus 9-én „személy1 3 millió forintos fizetése miatt háborognak a Felperes1 dolgozói” címmel megjelölt cikkében

valótlanul híresztelte, hogy a Felperes1-nél az utóbbi időben műsorok szűntek meg;

valótlanul állította, hogy személy1 havonta hárommillió forintot kap a munkájáért;

a csúcsgázzsi kifejezés is valótlan.

[3] A kérelmet az I. r. alperes 2023. augusztus 11-én vette át, annak azonban nem tett eleget.

[4] A felperes 2023. augusztus 29-én terjesztett elő keresetet a hivatkozott közlésrészletek kapcsán, melyben az I. r. alperest helyreigazítás közzétételére, a II. r. alperest pedig perköltsége megfizetésére kérte kötelezni. Kereseti kérelmének jogi alapját a sajtószabadsággal és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésében jelölte meg. Előadta, hogy a cikk valótlanul híresztelte, a Felperes1-nél az utóbbi időben műsorok szűntek meg, miként azt is, hogy személy1 havi hárommillió forintot keres, és csúcsgázzsit kap. Álláspontja szerint az írást teljes kontextusában értékelve az állapítható meg, hogy a Felperes1 műsoraira vonatkozóan állítja azok megszűnését, a kék színű jelzéssel kiemelt harmadik bekezdés pedig logikailag és nyelvtani értelemben is rá utal. A cikk szerint műsorok az „utóbbi időben” szűntek meg, így nincs jelentősége annak, hogy nagyobb időtávlatban, 2022-ben szűntek-e meg műsorok. Utalt arra, minden médiaszolgáltatónak egyedi műsorstruktúrája van, és vannak szezonális, például nyáron megjelenő, vagy akkor szünetelő műsoraik. Elvárható lett volna, hogy az I. r. alperes különbséget tegyen az általa működtetett Felperes1, valamint a más médiaszolgáltatóhoz (nevezetesen a médiaszolgáltató1) kapcsolódó "B"rádió között. Hivatkozott arra, az írás alapvetően róla, illetőleg az általa működtetett sajtószervnél alaptalanul feltételezett feszültségről szól, mely személy1 fizetésére vezethető vissza. Annak kapcsán, hogy mennyi személy1 fizetése, a bizonyítási teher a felperesre hárul. Előadta azt is, miután az I. r. alperes a helyreigazítás iránti kérelmet megkapta, a „csúcsgázzsi” kifejezést a cikkből törölte. Ha e közlést csupán értéktételnek kellene tekinteni, úgy is rendelkeznie kellett volna valós ténybeli alappal.

[5] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Véleményük szerint a felperes, mint országos televízióadó üzemeltetője közszereplőnek minősül, és a nála történő események, például egy sztárriporter fizetése alappal tarthat számot közérdeklődésre. Kiemelték, a személy1 fizetésére vonatkozó közlés a műsorvezetőre vonatkozik, így ebben a körben a felperesnek nincs keresetességi joga. Az I. r. alperes közlésének lényege az volt, hogy a televíziótól kiszivárgott információ szerint a kollégák a hárommillió forintos fizetés nagysága miatt háborognak, mely nem azonos azzal az állítással, hogy a fizetés hárommillió forint. Hivatkozással a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 184. §-ában szabályozott állítási szükséghelyzetre, a valóság bizonyításával kívántak élni, és kérték a felperes kötelezését személy1 munkaszerződésének csatolására. Az alperesek arra is utaltak, hogy a „csúcsgázzsi”, illetve a „sztárgázzsi” kifejezések véleménynek minősülnek, ezért helyreigazításnak ebben a vonatkozásban nincs helye. A megszűnt műsorok

kapcsán érveltek azzal, hogy a cikk a "A"rádió rádióadó helyébe lépett "B"rádió rádióadónál megszűnt műsorokra vonatkozik, az állítás pedig valós, ugyanis a "A"rádió-nek szinte minden műsora megszűnt. Kilenc műsort neveztek meg, amelyek a "B"rádió-nél megszűntek, és kifejtették, a Felperes1 és a "B"rádió között jelentős személyi átfedések vannak. Mindemellett a műsorok megszűnésére vonatkozó állítást a felperest érintően is megtehették volna, ugyanis a Felperes1-n is több műsor megszűnt. Nevesítettek hét műsort, melyek között volt olyan, amely csak 2022-ben volt látható, és olyan is, amelynek utolsó adása 2023. júniusában volt, majd 2023. szeptemberében, a cikk megjelenése után tért vissza a képernyőre. Szerintük az az állítás, hogy a műsorok „az utóbbi időszakban” szűntek meg, nem úgy értendő, hogy az elmúlt néhány napban, hanem ebbe bele kell érteni az elmúlt évet is.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. r. alperest, hogy 5 napon belül a www.media1.hu internetes portálon, annak kezdő oldalán, az oldal legelején, legörgetés nélkül is látható részén 24 órán keresztül tegye közzé az alábbi szöveget: „Helyreigazítás a személy1 3 milliós forintos fizetése miatt háborognak a Felperes1 dolgozói című cikk miatt”, oly módon, hogy a szövegre kattintva a helyreigazító közleménnyel kiegészített cikk elérhető legyen; továbbá ugyancsak 5 napon belül a fenti portálon az eredeti cikkel azonos helyen és betűszedéssel, annak szövegével egybeszerkesztve, a cikk címe alatt, a „lead” szöveg felett, keretben elhelyezve, kommentár nélkül mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé a következő közleményt: „Helyreigazítás: a 2023. augusztus 9-én személy1 3 millió forintos fizetése miatt háborognak a Felperes1 dolgozói címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy személy1 havi fizetése 3 millió forint”. Ezt meghaladóan a törvényszék a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy a II. r. alperesnek 15 nap alatt fizessen meg 59.266 forint perköltséget. Az állam javára a felperest 24.000 forint, míg a II. r. alperest 12.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[7] Határozatának indokolásában felhívta az Smtv. 4. § (1) és (3) bekezdéseit, 12. § (1) bekezdését, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK12. számú állásfoglalását, és úgy foglalt állást, a kifogásolt sajtócikk egészében foglalt közlés lényege szerint a Felperes1 alkalmazottai háborognak amiatt, hogy míg műsorok szűnnek meg, többen felmondanak, megnehezdednek a munkakörülmények, addig személy1 hárommilliós fizetést kap. A cikk e közlést bontotta ki.

[8] Az elsőfokú bíróság kifejtette, a megszűnt műsorokra vonatkozó közlést elemezve nem tűnik egyértelműnek, hogy az a Felperes1-re, vagy a "B"rádió rádióadóra vonatkozik. Az érintett közlést tartalmazó mondat előtti szöveg a megszűnt "A"rádió helyébe lépett "B"rádió műsoraiba utal, ugyanakkor a cikk egy név nélkül nyilatkozó Felperes1-s személyként jelöli meg azt a forrást, akitől idézi a mondatot, mely a megnehezült munkakörülményekre, műsorok megszűnésére, több munkatárs felmondására utal. Az átlagos olvasó előtt a szövegben így, ebben a kontextusban, a kifogásolt állítás valóban akként jelentik meg, mintha a felperes által működtetett Felperes1-ben szűntek volna meg műsorok. Ebből következően a felperes keresetösségi joga nem kétséges, viszont nem vitatta az alpereseknek arra vonatkozó állításait, hogy a két sajtószerv között vannak személyi összefüggések, a "B"rádió műsorainak jelentős részét a Felperes1 munkatársai készítik, illetve van közös műsor is. A kérdéses médiumok nevében megjelenő részbeni azonosság miatt is az átlagos sajtófogyasztó előtt e két sajtószerv összetartozóként jelenik meg, ezért a sajtóközlemény lényege szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy az a felperes által működtetett tévéműsorokra, vagy a másik műsorszolgáltatónak az ugyancsak a felperes

alkalmazottai által készített műsoraira vonatkozik. Mindemellett nem volt vitatott, hogy a "B"rádió esetében a korábbi "A"rádió legtöbb műsora megszűnt, és az alperesek által konkrétan nevesített hét Felperes1-s műsor közül a felperes maga is csak az egyik kapcsán állította annak újra indulását. Ebből következően a kifogásolt közlés a felperesi műsorok vonatkozásában sem valótlan, másrészt annak lényege amúgy sem a műsorok megszűnése volt, hanem az, hogy a felperes sajtómunkatársai elégedetlenségüket fejezték ki amiatt, hogy amíg műsorok szűnnek meg, addig személyl rendkívül magas fizetést kap. Az az állítás, hogy a műsorok „az utóbbi időben” szűntek meg, szubjektív értékelést tartalmaz, s ebbe a kategóriába a megelőző egyéves időtartam belefér. Emiatt e közlésrészlet kapcsán a törvényszék nem látott helyreigazításra alapot adó téves közlést.

[9] Az I. r. alperes cikkében kibontott azon közlésrészlet kapcsán, hogy személyl havi hárommillió forintos fizetést kap, az elsőfokú bíróság rámutatott arra, e közlés konkrét összeget foglal magában, mely a közlés lényegi eleme volt, s amely az ügynevezett bizonyíthatósági teszt szerint tényállításnak minősül; ennek bizonyítására az alperesek voltak kötelesek. A kérelem valójában a Pp. 265. §-a szerinti bizonyítási szükséghelyzettel kapcsolatos intézkedésekre irányult, amely azonban nem volt teljesíthető, ugyanis az előterjesztett indítvány ténylegesen a bizonyítási teher átfordítását jelentette volna. Az I. r. alperes nem bizonyította a személyl hárommillió forintos fizetésére vonatkozó állítását, mindemellett pedig alaptalanul hivatkozott a keresetösségi jog hiányára is. A közlés ugyanis nem csupán személylra, hanem a felperesre is vonatkozik. Ezért az említett körben a sérelmezett lényegi tényállás bizonyítottságának hiányában a törvényszék a sajtószervezet helyreigazításra kötelezte.

[10] A törvényszék arra is rámutatott, hogy a „csúcsgázi” kifejezés használatával a cikk személyl fizetését minősítette. E kifejezés a bizonyíthatósági tesztre figyelemmel nem tekinthető egyértelmű tényállításnak, mivel szubjektív elemeket is tartalmaz. Legfeljebb a vélemény-nyilvánítással határos tényállításról van szó, amely a véleményszabadság magas szintű védelmét élvez. Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság értékelte azt is, hogy a felperes országos televíziós műsor szolgáltatójaként közszereplőnek tekintendő, így magasabb türeli kötelezettség terheli a vele, illetve tevékenységével kapcsolatos vélemény-nyilvánítás során. E közlésrészlet kapcsán így a törvényszék a helyreigazításra irányuló keresetet elutasította.

[11] Az elsőfokú bíróság – a részleges pernyertesség szabályainak alkalmazásával [Pp. 83. § (2) bekezdés] a felperest a pernyertesség-pervesztesség 1/3-ad - 2/3-ad arányának megfelelően kötelezte a II. r. alperes javára perköltség megfizetésére.

[12] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett.

[13] Az alperesek fellebbezésükben az ítélet megváltoztatását úgy kérték, hogy az ítéltábla a keresetet teljes egészében utasítsa el.

[14] Hangsúlyozták, hogy a személyl hárommillió forintos fizetésére vonatkozó közlés a műsorvezetőre, nem pedig a felperesre vonatkozik, ezért neki ennek kapcsán keresetösségi joga nem volt. Legfeljebb hamis látszatkelésre hivatkozhatott volna, azonban nem ilyen tartalmú keresettel élt, s azt sem kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú

állásfoglalásának megfelelően a bíróság a helyreigazítás szövegét a kérelem és az ellenkérelem korlátai között határozza meg.

[15] A felperes fellebbezésében a törvényszék ítéletének megváltoztatását akként kérte, hogy a másodfokú bíróság a keresetnek maradéktalanul adjon helyt.

[16] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság alaptalanul mellőzte annak helyreigazítását, hogy a Felperes1-nél az utóbbi időben műsorok szűntek meg. Tévedett abban, hogy a sérelmezett közlés az átlagolvasó számára nem tűnik egyértelműnek, a Felperes1-re, vagy a "B"rádió rádióadóra vonatkozik. Maga a cikk egy Felperes1-snek nevezett informátor valótlan állítását híreszteli, hogy az utóbbi időben műsorok szűntek meg. A cikk teljes kontextusa, annak címe, az állítólagos informátor munkahelye, s az a tény, hogy személylt is a Felperes1 alkalmazta, az átlagolvasó számára egyértelművé teszi, hogy a cikk a Felperes1-re vonatkozóan állítja műsorok megszűnését. A műsorok megszűnése és személyl fizetése szembeállításának csak akkor van értelme, ha a Felperes1-nél szűnnek meg műsorok, s ez a csatorna foglalkoztatja személylt. Az I. r. alperes ezt markánsan tagolta is, más háttérrel, betűszínt és oldalsó kiemelést használt. A felperes utalt arra is, ő maga, s a másik médiaszolgáltató sem sajtószerv, másrészt pedig nem helyes az a következtetés sem, hogy nem vitatta a személyi összefüggésekre vonatkozó állításokat. Szintén alaptalan az a következtetés, miszerint a sajtóközlemény lényege szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy az a felperes által működtetett tévéműsorokra, vagy a másik műsorszolgáltatónak a szintén a felperes alkalmazottjai által készített műsoraira vonatkozik. Arra figyelemmel, hogy önálló jogi személyként, önálló médiatartalmat állít elő, alapvető joga, hogy a médiaszolgáltatásával kapcsolatosan megjelenő valótlan közlés helyreigazítását kérje. Téves továbbá az a következtetés, hogy az alperesek által konkrétan nevesített hét Felperes1-s műsor közül csak az egyik kapcsán állította, hogy újra indult, figyelemmel arra, hogy állítása szerint egyik műsora sem szűnt meg, illetőleg az alperesek által felsorolt mindegyik műsor egy évvel korábbi, nem pedig a személyl szerződését megelőző időszakban futott műsor volt. Szintén alaptalan az a megállapítás, hogy az „utóbbi időben” kategóriába az egy éves időtartam belefér. Az I. r. alperes részéről használt kifejezés ezzel szemben napokban mérendő, ugyanis annak szinonimái a „nemrég”, „mostanában”, „minap”, „újonnan”, „a napokban” szavak. Önmagában a közlésnek pedig azért van jelentősége, mert a cikk két hamis információt ütköztetett, egyrészt azt, hogy a napokban műsorok szűntek meg, másrészt pedig azt, hogy személyl hárommilliós csúcsgázsit kap.

[17] A felperes szerint a törvényszék alaptalanul mellőzte annak helyreigazítását is, hogy személylnek csúcsgázsija volt. Egyetértett ugyan azzal, hogy a közlés egy tényállítással vegyes értékítélet, azonban ennek helyreigazítása alól az I. r. alperes csak akkor mentesül, ha annak legalább egy vékony ténybeli alapját megjelöltette. Ezzel szemben tudta, s meg sem próbálta bizonyítani, mert semmilyen információja nem volt arról, hogy személyl milyen összegű díjazásban állapodott meg vele, így a szükséges ténybeli alap nem csupán a cikkben, de a tárgyaláson sem állt rendelkezésre. Az alaptalan értékítéletekre tűrési kötelezettsége nem terjed ki, az I. r. alperes önkényes túlzása pedig a megszűnt műsorok hamis tényállítása és a hárommillió forintos fizetés hamis képe közötti szakadék további felnagyítására szolgált. Hivatkozott végül arra, az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelt, hogy miután az I. r. alperes a helyreigazítási kérelmet megkapta, a cikkből a „csúcsgázsí” kifejezést önmaga törölte, elismerve, hogy valótlan közölt.

[18] Mindkét félnek az ellenérdekű fél fellebbezésére előterjesztett ellenkérelme az érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtette, az alpereseknek a perbeli legitimáció hiányára vonatkozó érvelése alaptalan, figyelemmel arra, hogy a közlés rá ugyanúgy vonatkozik, mint személylra. Ez az átlagolvasó számára is evidens, hiszen a per tárgyát képező cikk egésze éppen arról szól, a csatorna nézettségi adatai nem igazolják, hogy személyl ilyen összegű díjazásban részesüljön.

[20] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben előadták, a szövegösszefüggés alapján egyértelmű, hogy a műsorok megszűnésére vonatkozó közlés nem csak a felperesre vonatkozik, a „csúcsgázi” kifejezés pedig nyilvánvalóan vélemény, értékítélet, amelynek kapcsán helyreigazításnak nincs helye.

[21] A felperes, valamint az alperesek fellebbezése egyaránt alaptalan.

[22] A másodfokú bíróság mindenekelőtt azt rögzíti, hogy a fellebbezéseket a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek keretei között bírálta felül, így a törvényszék ítélete szerint helyreigazítással érintett közlés vonatkozásában nem vizsgálta, személyl fizetése kapcsán az állítási és a bizonyítási szükséghelyzet feltételei fennállnak-e.

[23] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az Smtv. 4. § (1) bekezdése értelmében Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. Az Smtv. 10. §-a deklarálja mindenki jogát arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről. A sajtó tehát egyszerre a szabad véleménynyilvánítás és a tájékoztatás eszköze (7/2014. (III. 7.) AB határozat [16]). Ez utóbbi kapcsán a sajtószervtől elvárható, hogy a szakmai szabályok szerint elvárható körültekintéssel derítse fel, ellenőrizze a közölni kívánt hírek, beszámolók, elemzések valóságtartalmát (3052/2022. (II. 11.) AB határozat [68]).

[24] A szólás- és sajtószabadság korlátjaként foghatók fel az Smtv. 12. §-ának a sajtó-helyreigazítási jogot tartalmazó rendelkezései. E jog azt a személyt illeti meg, akiről (amelyről) valamely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való műsorlet hamis színben tüntetnek fel.

[25] Valamely jogszabály értelmezésekor – miként az az Alaptörvény 28. cikkéből következik – a bíróságok kötelezettsége az Alaptörvényben biztosított jogok tartalmának érvényre juttatása, s ha az ügyben valamely alapjog érintettsége merül fel, úgy jogértelmezésüknek koherensnek kell lenniük a jog alkotmányos tartalmával (3/2015. (II. 2.) AB határozat [18]). A véleménynyilvánítás szabadságához és a jóhírnév védelméhez való joggal összefüggő ügyekben az említett alapjogokkal érintettség mindenkor felmerül, s nem lehet eltekinteni az Alkotmánybíróság jogértelmezésétől sem (Kúria Pfv.IV.20.251/2023/6. számú ítélete [17]). Az Alkotmánybíróság követelményként támasztja azt is, hogy a bíróságok

az eléjük vitt jogvita elbírálásakor a sajtószabadság megfelelő alkotmányos védelme érdekében a tudósítással érintett helyzet teljességét vizsgálják meg (3/2017. (II. 25.) AB határozat [24]).

[26] Mindennek tükrében kiemelendő, hogy egyrészt a véleménynyilvánítás korlátját képezi a műsorl meghamisítása (7/2014. (III. 7.) AB határozat [17]), azaz a hamis tényállítások önmagukban nem élveznek alkotmányos védelmet, másrészt viszont a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő (7/2014. (III. 7.) AB határozat [49]). A szólás- és sajtószabadság határainak megvonása összefüggésében szükséges dönten, a közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak tekintendő-e. A különbségtétel lényege az, hogy míg a műsorl valósága bizonyítást nyerhet, addig az értékítéletek bizonyíthatóságáról, vagyis azok igazságtartalmáról nem is lehet beszélni (13/2014. (IV. 18.) AB határozat [37], [40]).

[27] Az ítéltábla a fentiekre figyelemmel végezte el a fellebbezéssel érintett közlések értékelését.

[28] Az alperesek fellebbezése kapcsán abból kellett kiindulni, hogy sajtóhelyreigazítást az kérhet, akinek (amely jogi személynek) személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek (amely jogi személynek) a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető (Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása). Arra is figyelemmel, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:54. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni, az érintett személy kizárólag a sajtóközlemény azon tényállításainak, tényközléseinek helyreigazítását kérheti, amelyek személyére vonatkoznak (Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.098/2014/4. számú ítélete – megjelent: BDT2014. 3210.).

[29] Az adott esetben az a közlés, hogy „személyl havonta hárommillió forintot kap a munkájáért”, nem csupán a műsorvezetőről, hanem a díjazását folyósító felperesről is szól. Mivel pedig e közlés valóságtartalmát az I. r. alperes nem igazolta, az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte őt helyreigazító közlemény közzétételére. Megjegyz, az ítéltábla, hogy a jelen eljárásban az I. r. alperes semmilyen tényállítást nem tett azzal kapcsolatban, hogy a valótlannak bizonyult cikkrészletekkel kapcsolatban a közölt hír hitelességét ellenőrizze [34/2017 (XII.11) AB határozat (42) bek.]. Ezért a jelen perben annak nincs jelentősége, hogy az újságcikk tárgyát közérdeklődésre számot tartó ügy képezte-e, a felperes közszereplőnek minősül-e, mivel a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága az I. r. alperest már csak akkor védené, ha annak valótlanságáról nem tudott, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [13/2014. (IV.18.) AB határozat (41) bek.].

[30] A felperesnek „az utóbbi időben (...) műsorok szűntek meg” közlést érintő fellebbezése tekintetében a másodfokú bíróság egyetért a felperessel abban, hogy e közlés rá, nem pedig a "B"rádió rádióadót működtető másik médiatartalom-szolgáltatóra vonatkozik. A cikk címe, vastagon szedett bevezető mondata, a kék színű kiemelés, s az a körülmény, hogy személyl a felperes alkalmazottja volt, a Felperesl-s informátorra utalás, végül pedig a cikk egészéből kibontható tartalom (nevezetesen az, hogy amíg az utóbbi időben többen is felmondtak, műsorok szűntek meg, akik maradtak, egyre nehezebb körülmények között

dolgoznak, a béremelések elmaradtak, ezzel szemben pedig személylt havi hárommillió forintért alkalmazzák) egyértelművé teszi, hogy a közlés a Felperes1 műsoraira utal. A "A"rádió helyébe lépett "B"rádió rádióadó a tudósításban csak egy alkalommal, s abban az összefüggésben jelenik meg, hogy műsorainak jelentős részét is a Felperes1 dolgozói állítják elő, ami megnövekedett munkafadataikat igazolja. Ebből fakadóan az elsőfokú bíróság tévesen tulajdonított jelentőséget annak, a két médiatartalom-szolgáltató között vannak-e személyi összefüggések, miként annak is, hogy a korábbi "A"rádió legtöbb műsora megszűnt.

[31] Az alperesek a Felperes1 hét műsorát (műsor3, műsor4, műsor5, műsor6, műsor7, műsor8, műsor9) sorolták fel, mint amelyek a közelmúltban megszűntek. Előadták, hogy 2022 decemberében volt utoljára látható a műsor4, a műsor5 és a műsor6, míg 2023 januárban a műsor3. A műsor9 2023 júniusában átmenetileg szűnt meg, majd 2023 szeptemberében ismét adásba került. A felperes e tényállítást nem vitatta, csupán a műsor9 című műsor kapcsán hivatkozott a szezonálitásra. Így az állapítható meg, 2022 végén – 2023 elején a Felperes1 legalább hat műsora valóban megszűnt. Az ítéltábla megítélése szerint a cikk megjelenéséhez képest mintegy háromnegyed évvel korábban történt műsorok megszűnése „az utóbbi időben” fordulattal megjelölt időtartományba belefér, ezért az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet e közlés vonatkozásában helytállónan utasította el.

[32] A felperes sérelmezte a cikk azon kitételét is, hogy személyl csúcsgázsit kapott. Az erre vonatkozó kérelem kapcsán annak volt jelentősége, hogy a sajtó-helyreigazítás, mint különleges személyiségvédelmi eszköz csak a valótlan tényállítások, vagy való műsorl hamis színben feltüntetésének helyreigazítására alkalmas (Kúria Pfv.IV.20.090/2023/4. számú ítélete [28] – megjelent: BH2023. 159.), és nem alkalmazható értékítéllettel megvalósított véleménynyilvánítás tekintetében (Kúria Pfv.IV.20.251/2023/6. számú ítélete [19]). A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának III. pontja kifejti, hogy nem adhat alapot helyreigazításra a személyiségi érdekek esetleges sérelme, ha nem tényállítás útján valósul meg, így véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

[33] Azt, hogy a cikkben említett műsorvezető csúcsgázsiban részesül-e, a törvényszék helyesen minősítette úgy, hogy nem tekinthető egyértelmű tényállításnak. E közlés célja személyl fizetésének értékelése, minősítése volt, amelynek bizonyíthatósága nem lehetséges; emiatt az I. r. alperes ebben a körben helyreigazításra nem kötelezhető.

[34] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az indokolás fentiek szerinti korrekciójával – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[35] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdésére utalással kötelezte a II. r. alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben fizessen meg a felperesnek 85.725 forint másodfokú perköltséget. Ez az összeg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján a felperes és jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött 67.500 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat foglalja magában. Arra tekintettel, hogy a felperes a fellebbezési eljárásban részben, az alperesi fellebbezéseket illetően bizonyult pernyertesnek, az ítéltábla

1,5 óra X 45000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat vett számításba. A II. r. alperes kizárólag saját fellebbezése megszerkesztésére számított fel 120.000 forint ügyvédi munkadíjat, viszont fellebbezése sikertelen maradt, így részére másodfokú perköltség nem volt megállapítható.

[36] Az ítéltábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdésének c) pontja, 46. § (1) bekezdése és 59. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest és a II. r. alperest a feljegyzett személyenként 48.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az államnak.

Győr, 2023. december 7.

dr. Szalay Róbert sk.
sk.

dr. Szabó Péter sk.

dr. Mészáros Zsolt

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró